اخبار کارگری

به‌مناسبت هفته تامین اجتماعی مطرح شد
دولت وظیفه خود را انجام نداده است

حسین حبیبی با بیان اینکه وظایف دولت در اصل ۲۹ قانون اساسی به صراحت بیان شده، می‌گوید: دولت در زمینه تامین اجتماعی اهمال کرده است.

به گزارش ایلنا، «دولت موظف است طبق قوانین از محل درآمدهای عمومی و درآمدهای حاصل از مشارکت مردم، خدمات و حمایت‌های مالی تامین اجتماعی را برای یک یک افراد کشور تأمین کند.» این متن صریح اصل ۲۹ قانون اساسی ست؛ اما تا چه حد دولت در چهار دهه گذشته به این الزام قانونی عمل کرده و تا چه میزان چتر حمایت‌های اجتماعی بر سر مردم گسترده شده است؟

حسین حبیبی (دبیر کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان تهران) در این باره می‌گوید: طبق اصل ۲۹ قانون اساسی، فراهم آوردن امکاناتِ کاملِ تامین اجتماعی از محل درآمدهای عمومی دولت، وظیفه دولتهاست؛ درآمدهای عمومی دولت نیز به معنای پولِ مالیات، نفت و هرچیزی است که منجر به تحقق درآمدی برای دولت‌ها می‌شود؛ کارگران جزو مالیات‌دهندگان هستند، پس درواقع در تحقق درآمد عمومی دولت نقش تاثیرگذار دارند لذا دولت‌ها وظیفه دارند از محل این درآمدها، تامین اجتماعی را برای کارگران و مردم حمایت کند اما در عمل این اتفاق نیفتاده است.

وی ادامه می‌دهد: با این حساب کارگران بابت برخورداری از اصل ۲۹ قانون اساسی از دولت طلبکار هستند، یعنی ما کارگران هم مالیات می‌دهیم هم بخشی از دستمزدمان را به عنوان حق بیمه می‌پردازیم، ولی در عوض رورگار سخت وحشتناکی را سپری می کنیم و از حداقل حمایت‌های اجتماعی نیز محرومیم.

به اعتقاد حبیبی نه تنها دولت وظیفه‌اش را انجام نمی‌دهد، بلکه دست تعرض به سوی همین تامین اجتماعیِ حق‌النـاس نیز دراز می کند: تاسف بارترین بخش قضیه این است که دولت‌ها حق کارگران را ظالمانه مصادره می کنند؛ مانند واریز منابع درمان براساس بند «و» «تبصره ۷ قانون بودجه ۹۷ دولت، که باید گفت ناعادلانه‌ترین تصمیم مشترک دولت، مجلس اصلاح‌طلب و شورای نگهبان است.

حبیبی در ادامه گفت: کارگران نباید ساکت بنشینند؛ مطالبه‌گری رمز موفقیت است؛ لااقل این هفته به بهانه ۲۵ تیر سالروز تامین اجتماعی و هفته تامین اجتماعی از سازمان حمایت کنیم و نگذاریم تعرضات دولت دنباله‌دارتر شود. در هفته تامین اجتماعی با صدای بلند بخواهیم که دست دولت و مجلس از تامین اجتماعی کوتاه و امنیت این سازمان مردمی حفظ شود.

در زمینه قطعی برق مطرح شد
تعهدی به پرداخت خسارت به مرغ‌داران نداریم

مدیر عامل اتحادیه سراسری صنعت مرغداران کشور گفت: برای خسارت بر اثر قطعی برق هیچ ارگان و سازمانی متعهد به پرداخت نیست مگر اینکه عمدی باشد یا مقصر آن معلوم شود.

حمید فاضلی در گفت‌وگو با ایلنا، در خصوص خسارات وارده به بخش‌های صنعتی تولید مرغ بر اثر قطعی نوبتی برق اظهار کرد: مرغداری‌های بزرگی که در حال تولید هستند این مشکلات را پیش‌بینی می کنند و به امکاناتی مانند موتور برق مجهز هستند اما برخی مرغداری‌ها ممکن است با این مشکلات درگیر شوند.

وی افزود: خسارت زیادی به ما اعلام نشده به جز دو مورد خبر متفرقه اما موارد رسمی اعلام نشده است. اگر این اتفاقات هم بیفتد از عدم مدیریت سازمان‌های تولیدی و واحدهای تولیدی است که امکانات لازم را فراهم نکرده‌اند. فاضلی ادامه داد: تجهیزات پیشگیری مخصوصا در ماه تابستان برای واحدهای تولیدی لازم است و باید مجهز شوند.

مدیر عامل اتحادیه سراسری صنعت مرغداران کشور تصریح کرد: همیشه قطعی برق از قبل اعلام نمی‌شود و ممکن است حوادث غیر مترقبه پیش بیاید و واحدهای مرغداری باید برای هر شرایطی آماده باشند.

صنعت کشور به خاک سیاه نشسته است!

ورشکستگی صنایع و بی‌تفاوتی دولت

PDF Compressor Free Version

عباس دهقان، روزنامه‌نگار

دولت روحانی هنوز بعد از این همه سال علاوه بر اینکه نتوانست قفل صنایع کشور را باز کند بلکه به راحتی فرمان توقف برخی از قطعات مهم چرخ‌های صنعت را صادر کرده است. این روزها با توجه به وضعیت رکود اقتصادی، کارخانه‌هایی که روزانه با چندین خط تولید، کالاهای مورد نیاز را تولید و صادرات می کردند، حال تنها با یک یا دو خط تولید مجبور به گذراندن معیشت خود و کارگران شده‌اند.

این در حالی است که طی تصدی دولت‌های یازدهم و دوازدهم شاهد پایین کشیده شدن کرکره کارخانه‌هایی که نام‌هایشان بر سر زبان‌ها بود و همه آنها را می‌شناختند مثل ارج، داروگر، آزمایش، پارس الکتریک، پلی‌اکریل اصفهان، کاشی ایرانا، ماشین‌سازی تبریز، دوچرخه‌سازی ایساک، قند ورامین، روغن‌نباتی قو، چیت‌سازی ری و ایران چوب و صدها کارخانه و بنگاه‌های کوچک و متوسط دیگر بوده‌ایم. این مسأله نشان می‌دهد که نفس برخی کارخانه‌ها عملا به شماره افتاده و باید برای نجات آنها فکری عاجل کرد، نه این که همچون سال‌های گذشته صرفا به دادن وعده و وعید و ارائه آمارهای غیرواقعی از وضعیت اقتصاد کشور بسنده کرد.

طی این پنج سال بیش از نیمی از کارخانه‌ها تعطیل یا به صورت نیمه‌تعطیل و با حداقل ظرفیت تولید به حیات خود ادامه می‌دهند. این در حالی است که روحانی در شرایطی توانست در ۲۴ خرداد ۹۲ و با رأی ۵۱ درصد از شرکت‌کنندگان در انتخابات، رییس دولت دوازدهم شود که وعده گشایش اقتصاد ایران را در ۱۰۰ روز داده و امیدوار بود که با توفیق در مذاکرات هسته‌ای وضعیت معیشتی مردم را بهبود بخشد. اما شرایط نامناسب امروز بسیاری از کارخانه‌ها و واحدهای تولیدی به گونه‌ای است که هر از گاهی خبری مبنی بر تعطیلی یا ورشکستگی یک واحد صنعتی و اعتراض کارگران آن نسبت به عدم پرداخت حقوقشان آن هم بعضا برای چندین ماه متوالی، رسانه‌ای می‌شود.

این روزها به دلیل گرانی ارز و کمبود مواد اولیه تولیدکنندگان به ناچار از تمام ظرفیت‌های تولیدی خود استفاده نمی کنند. آنان به دلیل عدم تضمین واردات مواد اولیه و کاهش نرخ ارز، استهلاک، وضعیت بازار، کمبود نقدینگی مجبور شدند با کاهش میزان تولید فقط شریان حیاتی تولید را حفظ کنند. به گفته برخی دیگر از تولیدکنندگان به دلیل مالیات‌های سنگین و مشکلات بیمه و همچنین تأمین مواد اولیه ناگزیر در پشت درهای بسته مراکز تولیدی خود مشغول فعالیت آن هم با ظرفیت بسیار پایین هستند. این روزها احتمال تعطیلی یکی از صنایع مهم نیز خبرساز شده است که البته طبق معمول مدیریت مربوطه در ابتدا و قبل از اعلام رسمی این موضوع را تکذیب کرده است.

بیکاری و دومینوی تعطیلی کارخانه‌ها!

بحران تولید، بیکاری و ورشکسته شدن روز به روز صنایع یکی پس از دیگری گریبانگیر صنعت استان‌ها شده و تاکنون دولت تدبیر و امید نتوانسته رونق اقتصادی را که وعده آن را داده بود در صنایع ایجاد کند. کرمانشاه پس از مشکلات زلزله، آوار تعطیلی‌های کارخانه‌ها و مراکز تولیدی را نیز باید تحمل کند. خبر ورشکسته شدن کارخانه ۲۵ ساله باختر بیوشیمی در سال جاری در حالیکه چندی پیش وزیر بهداشت و درمان از نمونه‌های دارویی جدیدش رونمایی کرده بود، حاکی از ورشکستگی پی‌درپی صنایع استان‌ها است. در همین خصوص «اولیا علی بیگی» دبیر اجرایی خانه کارگر استان کرمانشاه چندی پیش با ابراز تاسف از مرگ صنایع با چنین روندی معتقد است: کارخانه‌های کرمانشاه رو به تعطیلی است و مسوولان باید صدای جامعه کارگری را بشنوند قبل از اینکه دیر شود. شرکتی که دو ماه پیش توسط وزیر بهداشت افتتاح شد امروز به تعطیلی کشیده شده، امروز «باختربیوشیمی» تعطیل شده و فردا شرکت‌های بزرگ‌تر استان تعطیل می‌شود. بی‌شک این روند تعطیلی صنایع را کد کرمانشاه اگر ادامه پیدا کند رفته‌رفته همین اندک سهم استان از صنایع کشور را هم از ما خواهد گرفت.

نفس برخی صنایع عملا به شماره افتاده و باید برای نجات آنها فکری عاجل کرد، نه این که همچون سال‌های گذشته صرفا به دادن وعده و وعید و ارائه آمارهای غیرواقعی از وضعیت اقتصاد کشور بسنده کرد

یکی از این کارخانه‌ها که پرونده‌اش در دولت تدبیر و امید بسته شد، کارخانه قدیمی ارج بود؛ کارخانه‌ای که فعالیت خود را از سال ۱۳۱۶ آغاز کرده و با هشتاد سال سابقه قدیمی‌ترین کارخانه تولید لوازم‌خانگی در کشور به شمار می‌رود. این کارخانه به دلیل مشکلات شدید اقتصادی و بدهی زیاد، در خردادماه سال گذشته توسط دستگاه قضایی پلمپ شد و با به فروش گذاشتن دستگاه‌های خود رسما فعالیت خود را تعطیل کرد.

اما ارج تنها یکی از کارخانه‌هایی است که در دولت حسن روحانی از چرخه تولید کشور خارج شده است. برند معروف آزمایش دیگر تولیدکننده لوازم‌خانگی در کشور هم در دولت تدبیر و امید تعطیل شد. در دی‌ماه سال گذشته رسما خبر تعطیلی این کارخانه تایید شد.

اما انتشار خبر تعطیلی «پارس الکتریک» هم مردم و فعالان اقتصادی را بدجوری غافلگیر کرد. این شرکت که متعلق به «شستا» بود و از شرکت‌های زیرمجموعه دولت هم به حساب می‌آید در سال‌های اخیر حدود ۳۰۰ تن از کارگران خود را اخراج و تقریبا کلیه فعالیت‌های خود را متوقف کرده است. جالب اینجاست که دکتر روحانی سال ۹۲ و در مناظرات انتخاباتی به مشکلات شرکت پارس الکتریک به عنوان یک بنگاه تولیدی اشاره و از بی‌توجهی دولت قبل به آن گلایه کرده بود.

اما تعطیلی واحدهای تولیدی در دولت یازدهم به این سه برند قدیمی ختم نمی‌شود و حوزه‌های مختلف تولید طی سال‌های گذشته ضربات سنگینی را از رکود عمیق اقتصادی در کشور خورده‌اند. شرکت کاشی کویر یزد یکی دیگر از این شرکت‌هاست که در سال‌های اخیر ظرفیت تولید خود را به شدت کاهش داده و حقوق کارگران خود را هم پرداخت نکرده است. کارخانه کاشی حافظ و کاشی ایرانا با مشکلاتی از همین جنس مواجه هستند و بسیاری از محصولاتشان در انبارها دپو شده است. شاید دلیل اصلی مشکلات صنعت کاشی کشور را باید در رکود عمیق اقتصادی بخش مسکن در دولت یازدهم جست‌وجو کرد که ناشی از توقف طرح مسکن مهر و عدم ارائه جایگزین برای این طرح است.

تعطیلی بیش از ۱۷ کارخانه کاشی و سرامیک در کشور

شهریور ۹۵ نیز خبر تعطیلی ۱۷ کارخانه کاشی و سرامیک در کشور به عنوان یک فاجعه صنعتگران و مردم را متعجب ساخت . از اواخر سال ۹۴ به دلیل عدم کشش بازارها تعدادی از شرکت‌ها در سراسر کشور تعطیل شد و تعداد زیادی نیز با راندمان حدود ۵۰ درصد به فعالیت ادامه می‌دهند که متأسفانه این روند همچنان هم ادامه دارد. نصرالله شریف‌فرد نایب رییس انجمن کاشی و سرامیک با اشاره به اینکه هیچ کارخانه کاشی و سرامیکی در استان یزد تعطیل نشده، اعلام کرد ۱۷ کارخانه کاشی و سرامیک در کشور تعطیل شده است. در سه سال گذشته به دلیل مشکلاتی که وجود داشت، فعالیت تولیدکنندگان کاشی و سرامیک کشور تحت تاثیر قرار گرفت.

«کاشی نیلو» با ۴۲ سال سابقه تولید و کسب عنوان صادرکننده نمونه کشور این روزها درگیر مشکلاتی است که این واحد بزرگ تولیدی را به تعطیلی کشانده. گویا ریشه بحران در کاشی نیلو از دوران خصوصی‌سازی آغاز شده است. کارخانه بزرگ کاشی نیلو این روزها نیمه‌تعطیل است، ۴۵۰ کارگر این کارخانه از کار بیکار شده‌اند و آن تعدادی که در کارخانه باقی مانده‌اند نیز از مهرماه سال ۹۴ تاکنون هیچ حقوق و دستمزدی از کارفرمایان خود دریافت نکرده‌اند.

اما وضعیت سیمان کشور هم به هیچ‌وجه مناسب نیست و رکود در بخش‌های مختلف کشور به خصوص در صنعت ساختمان شرایط سختی برای تولیدکنندگان سیمان به وجود آورده است. کارخانه سیمان ایلام یکی از کارخانه‌هایی است که به علت رکود و عدم فروش در خردادماه سال ۹۴ تعطیل شد و کارگران آن بیکار شدند.

کارخانه‌های قند به خاک سیاه نشستند!

اما در حوزه صنایع وابسته به کشاورزی هم وضعیت چندان مناسب نبود. از جمله کارخانه‌های مهمی که در این بخش کارشان به تعطیلی کشید، کارخانه قدیمی «قند ورامین» بود. این کارخانه که چند بار در سال‌های اخیر روند فعالیت خود را متوقف کرده بود، در سال ۹۵ به‌طور رسمی تعطیل شد. دو کارخانه قند مهم کرج و کردستان هم به دلیل شرایط سخت اقتصادی و واردات گسترده شکر ترجیح دادند فعالیت‌های خود را متوقف سازند.

یکی دیگر از کارخانه‌های مهمی که در سال ۹۶ پرونده فعالیتش بسته شد، «دوچرخه‌سازی ایساک» بود. این شرکت که سال‌ها در استان خراسان و شمال شرقی کشور فعالیت می‌کرد، اوایل سال گذشته رسما به فعالیت خود پایان داد و صدها کارگر خود را بیکار کرد.

در صنعت چوب هم وضعیت به هیچ وجه مطلوب نبود به طوریکه سرانجام کارخانه ایران چوب به تعطیلی کشیده شد. روغن نباتی هم به عنوان یکی از قدیمی‌ترین کارخانه‌های تولید روغن نباتی کشور زیر چرخ‌دنده‌های رکود دوام نیاورد و تعطیل شد. کارخانه معروف «هپکو اراک» هم در شرایط بحرانی قرار دارد و فعلا به‌طور موقت تعطیل و باز با اعتراضات پی‌درپی کارگران با کندی در حال فعالیت است.

دومینوی تعطیلی کارخانه‌های نساجی

در سال ۹۵ کارخانه «مشهد نخ» که حدود ۳۰۰ نفر کارگر و نیروی مستقیم داشت تعطیل شد. کارخانه مشهد نخ در سال ۱۳۷۰ در زمینی به مساحت ۱۰۰ هزار متر مربع افتتاح شد؛ کارخانه‌ای که توان تولید نخ پنبه‌ای در آن در سال به ۳۰۰۰ تن و نخ اکریلیک آن به ۱۵۰۰ تن می‌رسید، اما این کارخانه قدیمی و نام‌آشنای خراسانی، این روزها گویا در دومینوی تعطیلی کارخانه‌ها گرفتار شده و با مشکلات فراوانی دست و پنجه نرم می‌کند.

تعطیلی واحدهای تولیدی در دولت یازدهم به چند برند قدیمی ختم نمی‌شود و حوزه‌های مختلف تولید طی سال‌های گذشته ضربات سنگینی را از رکود عمیق اقتصادی در کشور خورده‌اند و بسیاری از محصولاتشان در انبارها دپو شده است

در همین رابطه «محمد مروج» از دومینوی تعطیلی و توقف تولید در واحدهای نساجی خبر داد و اظهار داشت: «کارخانه‌های نساجی از ابتدای سال جاری تاکنون حدود ۲۵ تا ۳۰ درصد پرسنل خود را به دلایل مختلف از جمله افزایش رکود، تبعات اجرای نادرست قانون مالیات بر ارزش‌افزوده و... از دست داده‌اند».

در صنعت چیت‌سازی هم وضعیت تولید اصلا تعریفی ندارد به شکلی که کارخانه «چیت‌سازی ری» که روزگاری زنده و پویا بود، اینک روزهای خوبی را سپری نمی کند و هزاران کارگر آن از کار بیکار شده‌اند. در میان کارخانه‌های روغن‌کشی هم اوضاع بسیار تیره و تار است به شکلی که هفت کارخانه روغن‌کشی کشور به‌طور کامل تعطیل شدند و در حال حاضر صنایع روغن‌کشی در مجموع تنها از ۳۹ درصد ظرفیت خود استفاده می کنند.

در ادامه سال ۹۵ کارخانه «پارس کروم خزر» که به تولید املاح کروم می‌پردازد، تنها تولیدکننده سولفات بازیک در خاورمیانه بوده که به‌عنوان مواد اولیه در صنایع چرم‌سازی استفاده می‌شود و کیفیت آن با محصولات آلمانی برابری می کند که از ابتدای خردادماه سال ۹۵ به‌دلیل فروش نرفتن محصول تولیدی آن تعطیل شده است. به گفته «ولی افتری» مدیر کارخانه پارس کروم خزر، تنها کارخانه تولید مواد اولیه چرم در خاورمیانه قربانی واردات شد. امروز واردات محصولات ارزان و بی کیفیت و با تعرفه بسیار کم باعث فروش نرفتن محصول کارخانه ما شده است.

بی تفاوتی دولت و تعطیلی کارخانه‌ها

سال ۹۶ همچنان روند تعطیلی شرکت‌ها و کارخانه‌های معروف ادامه داشت. «داروگر» با عنوان شرکت سهامی عام کف با داشتن قدمت ۹۰ ساله در تولید انواع صابون، شامپو و سایر مواد شوینده به دلایلی نامشخص در سال گذشته تعطیل شده است و کارگران این شرکت در سال جاری با درهای بسته این کارخانه مواجه شده‌اند. عضو سابق انجمن شویندگان با بیان اینکه با تعطیلی داروگر باید منتظر تعطیلی سایر شرکت‌های وابسته به این برند از جمله تولی‌پرس، تولیددارو، کیوان و حتی روغن جهان باشیم، افزود: متأسفانه در طول این سال‌ها نقدینگی این شرکت کاهش و بدهی آن به سیستم بانکی افزایش یافته است اما هر بار که فعالان حوزه شوینده وضعیت وخیم این کارخانه را به وزارت صنعت بیان کردند، هشدارها شنیده نشده و گشایشی ایجاد نشده است. این عضو سابق انجمن شویندگان، سوءمدیریت در کارخانه داروگر را ریشه اصلی مشکلات این کارخانه اعلام و تصریح کرد: «هر بار که مشکلات را گفتیم کسی اهمیت نداد تا اینکه کارخانه به تعطیلی رسید.»

